

Självård

Under det gångna året har Gustav Börjesson undervisat utifrån de åtta saligprisingarna i Matt. 5. Här följer den sista sammanfattande delen. Besök gärna *Till Livs* hemsida www.tillliv.se – där kan du läsa fler självårdande artiklar av Gustav Börjesson.

Saliga – med Kristus!

*När Jesus såg folkskarorna, gick han upp på berget. Han satte sig ner, och hans lärjungar kom fram till honom. Då började han tala och undervisa dem:
Saliga är de som är fattiga... de som sörjer... de ödmjuka... de som hungrar och törstar efter rättfärdighet... de barmhärtiga... de renhjärtade... de som skapar frid... de som blir förföljda för rättfärdighetens skull... Saliga är ni när människor hånar och förföljer er, ljuger och säger allt ont om er för min skull. Gläd er och jubla, ty er lön är stor i himlen. På samma sätt förföljde man profeterna före er. MATT. 5:1-12*

VI HAR VARIT PÅ BERGET. Vi har hört på Jesus. Och vi har börjat fatta vad det handlar om. Att vi får vara med honom. Att vi får ta emot det han har. I oss själva är vi tomma. Vi hungrar och törstar. Men nu får vi leva med Jesus i hans rike. Vi har börjat fatta vad det innebär.

Vi får byta med honom. Martin Luther liknar det vid ett omaka äktenskap. Brudgummen är rik och bruden är fattig. Men när de blir ett med varandra då blir allt de har – gott som ont – gemensam egendom. Så blir det för oss när vi är hos Herren Jesus. Det som han har, det blir vårt. Det som vi har, det tar han över. Han har bara sådant som är gott. Detta får vi nu av honom. Vi har synd och skuld. Detta tar nu Jesus på sig. Vi gör ”ett saligt byte”.

Vi kallas att leva hans liv, att öva barmhärtighet och skapa frid. Han klär oss i sin egen dräkt – i barmhärtighet, godhet, ödmjukhet, mildhet och tålmod. De som omger oss skall se något av Kristus i vårt liv.

Vi kallas att dela motståndet och lidandet med honom. Jesus vet att lärjungarna på berget har svårt att ta detta till sig. Därför upprepar han det i direkt tilltal. ”Saliga är ni”, säger han, ”när människor hånar och förföljer er, ljuger och säger allt ont om er för min skull.” Om de första lärjungarna fann detta svårt är det ännu svårare för oss i dag. I många hundra år har kristendomen präglat vårt folk. Men nu märker vi hur kristendomen på det ena området efter det andra ställs åt sidan. Ja, den blir motsagd, den blir förkastad som något ont och farligt. Detta har vi svårt att fatta. Men Jesus har förberett oss på det.

JA, DETTA HAR VI HÖRT. Men stämmer det? Fungerar det? Ja, svarar de första lärjungarna. Och Paulus instämmer. Kanske är det hos honom vi allra bäst kan se hur det fungerar.

Han lever i ”det saliga bytet”. Det som han förut har haft, det har han lämnat. ”Jag räknar allt som förlust, därför att jag har

funnit det som är långt mer värt: kunskapen om Kristus Jesus, min Herre. För hans skull har jag förlorat allt och räknar det som avskräde för att jag skall vinna Kristus och bli funnen i honom” (Fil. 3:8f.).

Han ger ut sig själv i kärlek och omsorg. ”Ni vet”, säger han till de äldste från Efesus, ”hur jag uppträdde hos er hela tiden, från första dagen jag kom till Asien, hur jag tjänade Herren i all ödmjukhet, under tårar och prövningar ... Ni vet själva att dessa händer har sörjt för mina egna och mina följeslagares behov. I allt har jag visat er att ni genom att arbeta på detta sätt skall ta er an de svaga och komma ihåg de ord som Herren Jesus själv sade: Det är saligare att ge än att taga” (Apg. 20:18f., 34f.).

Han delar Kristi lidanden. Han blir motarbetad och förföljd. Han blir slagen. Han blir stenad, han sätts i fängelse. Men han tar allt detta med tålmod. När han – efter åren i Efesus – reser tillbaka till Jerusalem får han höra profetior om att han kommer att bli fängslad i Jerusalem. Då ber vännerna honom avbryta resan. Men han svarar dem: ”Varför gråter ni och får mitt hjärta att brista? Jag är beredd inte bara att låta mig bindas utan också att dö i Jerusalem för Herren Jesu namns skull” (Apg. 24:13). Så trygg är han. Han är förenad med Kristus. Han vet hur det blir. När han delar lidandet med Kristus får han också dela härligheten med honom (Rom. 8:17).

SÅ ÄR DET ATT LEVA MED KRISTUS. Vi får dela allt med honom. Han har gått genom lidande till härlighet. Han har sagt att vi får gå samma väg. Detta skall vi minnas när vi möter hån och förakt för hans skull. När sådant sker är vi saliga. För vi är förenade med honom. Och vi får dela härligheten med honom.

GUSTAV BÖRJESSON
Prost, Sätilla